

Endelig er der med Hensyn til Lovfor-
slagets Enkeltheder endnu et Spørgsmaal
tilbage, som jeg kunde ønske at nævne. I
§ 18 staar der: „Det overordnede Sund-
hedsraads Virksomhed omfatter Kongeriget
og de vestindiske Kolonier samt Grønland.
Raadet er pligtigt til paa Forlangende at
udstrække samme til Island.“ Men derimod
omfatter det ikke Hæren og Flaaden. Det
hedder nemlig endvidere i samme Paragraf:
„De Hærens og Flaadens Sundheds- og
Sygepleje vedrørende Forhold ligge uden for
Raadets Virksomhedsreds.“ Hvorfor i al
Verden skal en saa vigtig Del af Sund-
hedsplejen som den, der angaar Hæ-
rens og Flaadens Sundheds- og Syge-
pleje, være undtagen det overordnede
Sundhedsraads Virksomhed, som vi agte at
indføre. Det undrer mig saa meget mere,
som den højtærede Justitsminister jo i et
andet Forhold har taget Hæren og Flaaden
med. Naar man læser § 11, vil man finde,
at der ere Hæren og Flaaden tagne med.
Og der staar: „I sin Egenstaaelse af øverste
Raadgiver for det offentlige har det over-
ordnede Sundhedsraad at afgive de Be-
tænkninger, som afseres samme af Central-
administrationens (derunder indbefattet Land-
og Sø-Militæretatens) forskellige Afdelinger“
o. s. v. Altsaa i dette Forhold mener den
højtærede Justitsminister, at Hærens og
Flaadens Sundhedsvæsen bør tages med;
men naar man kommer til § 18, hvor
Sundhedsraadets Omraade er bestemt, und-
tager den højtærede Justitsminister, eller
hvem der nu har konciperet Lovforlaget,
Hæren og Flaaden. For mig staar det saa-
ledes, at hvis der er nogen Del af vor
Sundhedspleje, der trænger til at komme
under samme Tilsyn som al den øvrige
Sundhedspleje, er det Forholdene paa vore
Kaserner, Logiskibe o. s. v. Jeg vil ikke
sige, at alt, hvad man hører derfra om den
Behandling, Soldater og Rekrutter saa, er
absolut sikkert; men jeg tror dog, at der
inden for disse lukkede Mure passerer ad-
skilligt, som det kunde være godt at saa
frem for Dagens Lys, og da navnlig ogsaa
med Hensyn til Sundhedsforholdene paa
saadanne Steder. Vi have jo hørt om,
hvorledes der inden for disse Mure har
bredt sig farlige Epidemier, og hvorledes
Autoriteterne have gjort sig Umage for, at
det ikke skulde komme ud blandt Folk. Det
er jo naturligt, at Militærautoriteterne ikke
ønske, at Rensstabet til disse Forhold skal
faa større Udbredelse end høist nødvendigt;
men enten de nu ønske eller ikke ønske det,
tror jeg, at det er i Almenhedens Interesse,
at Offentligheden har samme Udgang til at

kontrollere Sundhedsforholdene paa Kaser-
nerne som paa alle andre Steder. Derfor
beflager jeg, at den højtærede Justitsminister
i § 18 har undtaget Hæren og Flaaden fra
Sundhedsraadets almindelige Virksomhed.
Jeg skal ikke gaa videre med Hensyn til
disse Enkeltheder.

Der er kun enkelte Spørgsmaal tilbage,
med Hensyn til hvilke jeg kunde ønske at
gøre nogle Bemærkninger og knytte nogle
Spørgsmaal til den højtærede Justitsmini-
ster. I Slutningen af § 9 finde vi en
Bestemmelse angaaende Apotekere og, saa
vidt jeg ved, er det en ny Bestemmelse; den
saaledes nok ikke i de tidligere Forslag. Den
lyder saaledes, at tilsvarende Regler — som
de Regler, der ere forestrevne over for Læ-
gerne, som mulig skulle miste deres Praksis
— ogsaa komme til Anvendelse paa Apote-
kere saaledes, at Retten til at drive Apotel
fratages eller fratages Apotekeren, eller han
tilpligtes at lade Apoteket bestyre paa den
Maade, Justitsministeren bestemmer. Jeg
tager næppe fejl, naar jeg sætter denne Be-
stemmelse i Forbindelse med Forhold, der
ere indtraadte i den allerlidste Tid ved Hi-
storier med et Par Apotekere, som have gjort
et høist fedeligt Indtryk paa Almenheden.
For saa vidt glæder det mig, at den højt-
ærede Minister har været opmærksom paa
Udviklingen, og at han ved Forslag om Lov-
bestemmelser vil søge at raade Bod paa de
Skandaler, hvortil jeg her sigter. Jeg er
dog ikke sikker paa — i ethvert Fald indtil
jeg hører den højtærede Minister udtale
sig derom — hvorvidt det er nødvendigt for
ham at faa denne Lovbestemmelse, for han
kan skride ind i et Par af de Tilfælde, som
foreligge for Almenheden. Jeg ved nu ikke,
om jeg kan gaa ud fra, at den højtærede
Justitsminister læser Aviserne, men jeg anser
det dog for en Selvfølge, at han gør det.
(Afbrydelse. Formanden ringer). . . . Ja,
undskyld! der var Folk her i Nærheden, der
ansaa det for en Selvfølge, at den højtærede
Justitsminister læser Aviser. Jeg er dog
ikke saa ganske sikker derpaa, da jeg ved, at
den højtærede Minister ikke har stor Respekt
for den offentlige Mening, og da Aviserne
jo ere et af de allervigtigste Organer for den
offentlige Mening, og de af og til producere
den offentlige Mening, kunde jeg tænke mig,
at denne mindre Grad af Agtelse, som den
højtærede Justitsminister har for den offent-
lige Mening, kunde være overført paa Avi-
serne . . .

Formanden (H og Sbro): Dette hø-
rer aabenbart ikke med til Sagen.